

El Baix Penadès

Setmanari autonomista

SURT ELS DISSABTES

Preus de subscripció

Vendrell, trimestre... 1 pessetes.
Fora... 1'25
Extranger... 2
Número corrent, 10 cèntims. Atracat, 20 cèntims

Redacció y Administració

Plaça Pi i Margall, número 2.

Anuncis a preus convencionals. Remitits: 10 cèntims linya

No s'admeten escrits sense firma

NO'S TORNAN ELS ORIGINALS

LA SENYORA

D.ª Magdalena Fontanilles i Calaf

Viuda de Josep Ventosa

Morí en aquesta vila ahir dia 16 de Maig de 1913 als 64 anys d'edat

havent rebut els Sants Sagraments i la Benedicció Apostòlica

(E. P. D.)

Ses afligides filles Josepa, Dolors, Mercé i Antonia, fill polític Marcel·lí Anglés, nebots i nebodes, cosins i cosines, i demés parents, al participar a sos amics i coneguts tan sensible com irreparable pèrdua els hi preguem molt encarecidament tinguin present a la finada en ses oracions, de quin favor ne quedarán altament agraits.

Pro cultura

Patim en nostra vila un afany de grandeses i, verdaderament, a voltes semblen més propensos a delirar per les petiteses.

Aixó, dit amb més cruesa, podríem dir-ne que tenim arrelat l'esperit de capelleta.

M'ha suggerit aquesta consideració la creació del «Club de Sports».

I abans de passar endavant, are que ja hem anomenat una Societat, are que sembla que volguem anar a particularitzar, fem un prec i demanem ésser atesos i, sobre tot, ben compresos, puix no's tracta en aquest article de particularitzar, sinó que, com se podrà veure, anem a generalitzar parlant de diverses entitats vendrellenques.

Som un nombre de ciutadans al Vendrell, entre els quals n'hi figuren de totes les edats i classes socials, que sempre tenim a la boca la paraula cultura; lo que ignorem és si la prenem en broma o en serio, puix a pesar de que sembla que tots guardem respecte an aquesta sublim paraula, les tentatives que's fan per a posar-la a la pràctica, la major part de les vegades moren, i la que no mor, no passa de tenir una vida raquítica.

Lo qual entenem que tal volta no sigui degut a que verdaderament no sentim la cultura sino a l'isolament en que la fem créixer, a l'esperit de capelleta de que suara parlavem.

«L'unió fa la força». Es aquesta una frase que s'ha dit i repetit amb insistència i que fins avui no hi ha qui la desmenteixi. No obstant, en nostra vila en quant se tracta de fer cultura, sia de la mena

que's vulgui, no la sabem practicar, i així veiem una societat coral, la «Lira Vendrellenca», que malgrat comptar amb més de vint anys d'existència no ha fet més obra de cultura que organitzar una massa coral d'homes que's troben, artísticament parlant, en pitjors condicions avui que en èpoques anteriors: un «Orfeó Vendrellenc» que compta ja deu anys de vida i li manca molt per a estar a l'altura artística que havia alcançat temps arrera; una revista de cultura anomenada «Vida» que morí per consumció i per manca d'ambient i protecció; unes classes nocturnes en el «Centre Industrial» que desapareixeren per conseqüents motius; unes classes d'esperanto del grup «Fraterco» que de no existir entre'ls qui formen al davant de l'entitat una constància gairebé inconcebible, haurien també desaparegut; i altres temptatives més o menys importants que de moment no recordem, i actualment tenim un flamant «Club de Sports» que'ns femem corri la mateixa sort que tot lo demés.

Es tan sols per a demostrar aixó que avui hem agafat la ploma, per a dir a tots els aimants de la cultura vendrellenca en ses diferents aspectes, que per aquest camí no's va enlloc; que aquí, com se pot veure, s'ha intentat el desenrotll de la cultura intel·lectual, de la cultura artística, de la cultura física i, no obstant haver fet tantes tentatives, no hem lograt res en el terreny pràctic.

Després, doncs, de tants anys de seguir per aquests viaranyos, ¿no podríem intentar variar de camí i veure si d'una vegada sabem fer obra positiva?

¿Creieu que seria molt difícil una unió completa entre tots els elements que integren avui «La Li-

ra», l'«Orfeó», «Fraterco» i el «Club de Sports»? Nosaltres la creiem molt fàcil i factible, si és veritat que, concientment, tots aquests elements senten la cultura en sos diversos aspectes.

I si's logrés portar aixó a la pràctica, no us càpiga dupte que «La Lira Vendrellenca» tindria un bell renaixement, l'«Orfeó Vendrellenc» tornaria a assolir jorns de gloria, el grup esperantista «Fraterco» augmentaria els seus deixebles d'ambdós sexes i'l «Club de Sports» se sostindria sempre fort i potent.

Si tots ho veiem prou clar, unim-nos en bé de la cultura.

Si algú hi troba duptes o inconvenients, que'ls exposi, i procurem tots solventar-los, i al crit de ¡visca l'unió! i ¡fora capelletes!, podrem arribar lluny, puix a nostre entendre l'únic mal que patim és l'esperit de capelleta, entorpidor i mesquí.

PALFURIANA

Punts sobre les is en lo dels consums

El senyor Palau i Mañé ha fet el seu debut de caci i Jefe de les dretes, en l'assumpte del repartiment de consums, amb motiu del qual ha mogut gran rebombori, i tot perque resulta augmentat el célebre doctor Mercadé i dic célebre per lo del cólera. ¿Per qué l'augment del senyor Mercadé? Molt senzill: perque a més de metge ara es hisendat, lo qual li ha permés fins desconduir a no pots dels seus clients; i de 35 pessetes que no més pagava avans, se l'ha pujat a 73, i per aixó crida ara com callava avans, no demanant que l'augmentes-

sin, com, joh, contrast! ha demanat el seu company don Salvador Reventós; i la Junta Municipal ha atès als dos, rebaixant a l'un i apujant a l'altre, igualant-los la quota, que crec és de 60 pessetes; i tant de bombo!

Un altre cas: han vingut dient que a un de les dretes li han triplicat la cuota, sense dir qui és, per que se'n donen vergonya, i ni tan sols ha fet reclamació. I ja que ells no'l donen el seu nom, el donaré jo: es un cantaré i rajolé, que's diu Barot, que posseeix dugues cases al final del carrer de Santa Agna, en les quals hi té la cantareria, i al davant els coberts, eres i demés de la rejoleria. Doncs bé, aquest, ni pagava matrícula, i durant aquests darrers anys pagava, *jessgarrafeuse!* 7 pessetes per consums, i ara n'hi han posat 21. Aquest és el cas del dretà triplicat, quin nom no gosaven a dir com tampoc lo que pagava; però feia efecte, qu'era lo que's buscava. Son aixís aquesta gent, tan bons administradors com bons catòlics.

Un altre que també ha tocat el bombo a quatre mans, el sabater Salvador Sans, conegut per «Li», qui ha volgut fer veure que ell pagava més qu'un altre del seu ofici. Es veritat; però no diu que ell, a més de la sabateria, per la qual li corresponen 11 pessetes, posseeix tres jornals de terra; pels quals se li han posat 10 pessetes. I d'això el periòdic dretà ne diu el *fotli!* I ara, el qui tingui curiositat de fullejar el repartó, que vagi a la Casa de la Vila, i podrà cerciorar-se de que a correligionaris i amics nostres se'ls hi ha augmentat la cuota més del doble, i no vull bombejar-ho citant noms. Tot lo que jo faig procuro fer-ho en consciència i a la llum del dia i estampo la meua firma al peu de lo que escric.

El debut del senyor Palau i Mañé, com a quefe i cació, en l'assumpte dels consums, amb el seu article publicat la setmana passada en el seu periòdic, ha sigut una ficada de peus. En ell desmenteix tot lo ocorregut en la entrevista que va tenir amb el president del Centre Industrial. Bé va fer l'amic Joan Fusté d'anar-hi després amb testimonis. Son aixís aquesta gent tan recta i tan cristiana que ara són quefes d'un partit d'ordre, i avnts anarquistes, després regionalistes i republicans nacionalistes, i a l'anar en candidatura son conservadors i una volta elegits, liberals, i serán tot lo que'ls convingui amb tal pòguer manar.

El seu portaveu en la premsa, que no sab fer més que mentir i calumniar, està dirigit per dos personatges de primera qualitat, quins noms no vull estampar per vergonya, un d'ells tant conegut a la Riera, Torredembarra i altres pobles com en nostra vila, i l'altre, que vesteix de sacerdot, tant conegut aquí com al palau del senyor Bisbe, el qual li té privada la missa i'l destituï de capellà del col·legi de les Escolapias. No será per massa virtuos.

I aquest paperot que té tals directors m'insulta a mi, amb l'anònim, sense que mai mai! hagi, pogut saber qui és l'autor dels atacs que'm dirigeix, i si alguna vegada he provat de saber-ho, anant a trobar a algú, ploriquejant m'ha dit que no era ell. Doncs bé; no sabent a qui dirigir-me, me dirigeixo als prohoms de les dretes senyors Palau Mañé, Palau Calaf, Santamaría, Mercadé, Recasens, Trayner i a tots els demés capítosts, i si convé fins al Pare Etern, i'ls idic, que'm demostrin amb datos com «vaig ficar la pota» en les paraules que vaig pronunciar i en els números que vaig llegir en la reunió del Centre Industrial, referents an en Josep Figueras, i als altres que vaig aludir. Si'm demostren lo contrari,estic prompte a rectificar; però a vosaltres us consta prou que's veritat lo dit per mi, i lo que feu, es enganyar a les vostres poques ovelles que no més llegeixen el vostre periòdic.

Que l'Ajuntament està atrassat? Si senyors, per què negar-ho; quin és el que no ho està? Que no passava igual amb els vostres Ajuntaments monàrquics? Jo dic que sí; veiem-ho i computem datos dels uns i dels altre. Veiam si surtirà algun dels prohoms que he citat a donar la cara i desfer els datos que exposaré. Alguns han sigut regidors i arcaldes.

Diguin: ¿No és veritat que'l repartó de consums igual era avans que are? No poden negar-ho. Es o no veritat que allavores se recaudava anyalment dels regants de 8.000 a 10.000 pessetes? Han de dir que sí. Doncs bé, cobraven aquesta quantitat de més i estaven empenyats; en cambi, nosaltres, no hem tingut dita entrada, i no obstant, ells, van quedar a deure molt a Tarragona, i van quedar a deure, pagat per nosaltres, a Francisco Fons, 2.500 pessetes; a Anton Socías Bassa, 1.500; a Jaume Bon-soms Alegret, 1.352; a l'Hospital, 1.359; al senyor Bou, de gas, 750. Tot això ho han anat pagant els Ajuntaments republicans, a més de l'arreglo dels carrers que'ls deixaren intransitables. Si nosaltres,

haguessim pogut cobrar, durant aquest anys, dita quantitat de 8.000 a 10.000 pessetes, esteu ben segurs que l'Ajuntament de Vendrell no deuria res i fins els recs podrien enrejolars de mosaic, i no se hauria tingut de recórrer a l'emprestit. Devant d'això, que jutjin les persones imparcials i de sentit comú.

El senyor Joan Recasens, bona i catòlica persona incapàs de dir una mentida, ha dit, segons m'informa una persona que'm mereix el més gran crèdit, que de la administració den Joan Mascaró no se'n podia dir res, per quant els regidors republicans li pertorbaven tot. Això és el colmo de la ignorancia, millor dit, de la mala fé. Dir tal cosa es tractar els vendrellencs de xinos. Sab tot-hom que al principi de l'arcaldia den Mascaró, aquest se nomenà un secretari particular, i ho regiraren tot buscant gatu-peris i res trobaten, sense fer res d'administració; com tot-hom sab també que durant els quatre darrers mesos d'aquella arcaldia, van ésser amos de tot, sense que'ls regidors poguessin intervenir en res mancats de vot i veu, i sense cap empleat ni dependent del Municipi que'ls fes ombra. I què va fer dit arcalde? Lo que tot-hom sab: aquelles 1.000 i picó de consums, lo del lloguer de les càdres de l'Hospital, lo de la protecció a la infancia i lo dels fons dos carcelaris, total unes 2.500 pessetes. On són?

Això es una mostra de lo que fou l'administració municipal de l'arcaldia den Joan Mascaró, i de lo que seria si poguessin fer-se amos del poble, i si están conformes amb lo que feu aquell arcalde; vol dir que continuarien fent lo mateix, però s'equivocarien, puig ara, no tenint la vaca de l'aigua del rec, no podrien recaudar aquelles 8.000 ó 10.000 pessetes d'avans.

Prou regiraren i buscaren a la Casa de la Vila en busca de lo que'ns pogués comprometre, prou feren venir Delegats gubernatius per veure si'ns podien encausar i treure'ns els drapets al sol, més el Sol ha sortit pera enllumenar la veritat nostra i descobrir els embusteros, els farsants y'ls calumniadors.

JOSEP VIDAL.

La Junta del Centre Industrial ens prega la publicació del següent escrit:

Les coses clares, senyor Palau

«El Vendrellense», en son número de la setmana passada, publica un article de don Joan Palau, en el qual s'intenta desvirtuar el sentit de l'assumpte que durant molts dies s'ha vingut comentant en aquesta vila, d'una manera ben desfavorable per a la sensatesa, serietat i patriotisme de dit senyor. Nosaltres no volem polèmiques, mes com sigui que lo que diu dit senyor en l'article de referencia difereix per complet de lo que nosaltres hem fet públic, ens veiem precisats a reproduir amb tota fidelitat l'entrevista que tinguerem amb aquell senyor per a que tothom pugui jutjar sobre l'assumpte amb cabal coneixement de causa.

Cridat pel senyor Palau—aixó sí, amb tot el respecte—el President del Centre Industrial, aquest se personà a «La Lliga», i allí el senyor Palau, en una habitació reservada, va dir-li textualment:

«Us he cridat per a dir-vos que l'Ajuntament, en el repartó de consums, ha carregat amb grosses quotes únicament als de les dretes, i com que aquest procediment es indigne, anem a emplear un altre procediment que sabem que també ho és molt d'indigne, però qui s'ofega s'agafa allà ont pot: si vosaltres, el Centre Industrial, no feu de manera que siguin ateses en son dia les reclamacions que farem respecte a l'augment de dites quotes, farem ús del procediment indigne, que és: enviar a buscar els e..... per a fer objecte de persecució als industrials.»

El president del Centre Industrial digué al senyor Palau que, en aquell moment, res podia contestar, que reuniria la Junta i li tornaria resposta.

El senyor Fusté reuni la Junta del «Centre», i'ls seus companys trobaren tan anómala i garrafal la amenaça del senyor Palau, ja que atentava contra la vida tota de la població, poc intensa de sí per no disposar de grans elements industrials ni mercantils, va produir entre ells una tan marcada indignació, que fins cregueren que'l president podia haver mal entès lo manifestat pel senyor Palau, i acordaren que una comissió, en companyia del senyor Fusté, que són els firmants d'aquest escrit, visités novament al senyor Palau. Així se feu, i devant la comissió, de moment, dit senyor, intentà desfigurar el fons de l'assumpte, tal com ho fa en l'article de «El Vendrellense», es dir, volent atenuar la gravetat de l'amenaça, dient-li el senyor Fusté: «No, senyor

Palau; vosté m'ha dit ben clara i categòricament, que si'ls industrials no fem que l'Ajuntament atengui les reclamacions que vostés facin sobre'l repartó de consums, que vostés farien venir uns e..... per a perseguir als industrials.» Allavores el senyor Palau, manifestament desconcertat, va dir-nos que efectivament, així ho havia dit, però que tal empresa no la portaria a cap «La Lliga», sino ell i alguns altres senyors amb caràcter particular.

Nosaltres li replicàrem que si bé no podíem respondre dels actes de l'Ajuntament, havíem sentit dir a industrials ben significats dintre'ls elements esquerrans, citant-li els noms, que ells també havien sigut augmentats en dit repartó, demostrant-se així que l'augment no havia sigut intencionat ni parcial, a lo que contestà el senyor Palau: «Ah! així fora una altra cosa.» Resposta que motivà que un de nosaltres li objectés que així la seva actitud venia a resultar molt lleugera, ja que s'adelantava a criticar i amenaçar sobre una qüestió quin fondo desconeixia. Però'l senyor Palau no's donà per reptat ni per convençut, sino que nirviós i sempre desconcertat, continuà despotricant contra'l repartó de consums, dient qu'era propi del Rif, i que's tiraria endavant lo dels e..... cas de que no fossin ateses les reclamacions dels dretans.

Pero; atengui, senyor Palau, —vam objectar-li— que'l Centre Industrial no és polític ni se'n miscueix per res absolutament en els assumptes de l'Ajuntament, i que si's portà a cap la seva amenaça l's perjudica a algunes famílies, pot portar un seriós conflicte a la població; a lo qual contestà el senyor Palau amb el més gran desconcert: «que ja que'ls altres volien enfonar el Vendrell, an ell no li feia res acabar-lo d'enfonçar, i que una volta esclatat el conflicte, ell se'n aniria a Barcelona i quedarien aquí els disgustos.»

Allavores, esgarriats de les frases del senyor Palau, donàrem per terminada l'entrevista, no sens avans dir-li que la gravetat de l'assumpte ens posava en el cas d'exposar-lo en una junta general contestant-nos el senyor Palau, que ja podíem fer-ho; i després, en «El Vendrellense», ens diu qu'hem desviat la qüestió del camí que devia seguir, i nosaltres no hem seguit altre traçat que'l que varem indicar-li i que ell aprovà.

Aquesta és la veritat de l'assumpte, per crua que sembli an els que'ns llegeixin, veritat que nosaltres avalem amb la nostra paraula d'honor, que segelem amb les nostres firmes i que estem disposats, are i sempre, a sostenir en tots els terrenos ont se ens cridi.—J. Fusté.—Joan Boxadó.—Anton Sanabra.

Els restants individus de la Junta Directiva del «Centre Industrial», que suscrivim, ens fem del tot solidaris de lo que acaban d'exposar el nostres companys de la Comissió que s'entrevistaren amb el senyor Palau, com també de tot lo dit en reunió general pel digne president del nostre Centre don Joan Fusté. Ademés, volem fer una adició a tot lo dit, i és, que explicada la veritat i poguent fer tothom els deguts comentaris, no estem disposats a seguir cap polèmica en els periòdics, i que les insidies i els artificis que posa en joc cert periòdic per molestar-nos, com les que pugui estampar en endavant, quedaran contestades amb el més despreciatiu dels silencis.—Jaume Romeu.—Josep Martí.—Lluís Calmet.—Magí Milà.—E. Riera Soler.

Les festes ciclistes

El temps afavorí la celebració de les festes ciclistes que amb motiu de la vinguda del Sport Ciclista Català, de Barcelona, se verificaren en nostra vila durant els dos dies de la Pasqua.

A l'hora senyalada, a les dotze del mig-dia del diumenge, arribaren els expedicionaris, als quals sortiren a rebre un bon nombre de ciclistes vendrellencs a la carretera de Calafell, fent junts l'entrada, anant de bona arribada a la Casa de la Vila, quins balcons estaven endomassats amb draperies de les quatre barres. Una comissió dels expedicionaris puja a la Casa de la Vila, en quin saló de sessions fou rebuda pel senyor arcalde accidental i una comissió de regidors els quals donaren la benvinguda als expedicionaris, previes les salutacions corresponents. Seguidament, foren col·locades a la balconada les insignies de la expedició, junt amb una salutació al Vendrell, rebudes amb aplaudiments per tots els demés ciclistes i públic que's trobaven a la plaça.

A la tarde se verificaren a la Rambla del 4 de Març, amenicades per la orquesta, les carreres de obstacles, de lentitut i de cintes; devant de nombrosa concurren-

cia. El Jurat ocupava una tribuna aixecada exprofés, en la qual hi tingueren també seient les distingides senyoretetes que pintaren les cintes.

El resultat d'aquestes carreres fou el següent:

De lentitut.—Se verificà per series, sortint vencedors en Vicens Biosca, Miquel Ribas, Eduard Treserras, Joseph Ferrandiz, Joseph Totosa, Prats i Cuscó. Feta la prova definitiva entre aquests set corredors, fou adjudicada una bocina oferta per la Industria Velocipédica Espanyola al senyor Treserras, i un reflector de la casa A. Alimundo i Companyia, al senyor Cuscó.

De obstacles.—Hi prengueren part 14 corredors, dels quals tan sols cinc passaren els obstacles sense cap falta, que foren els senyors Biosca, Ribot, Serra, Ribas i Treserras, els quals se disputaren els premis en prova final, essent adjudicat al senyor Biosca, un fanal de la casa Abadal; al senyor Treserras, un manillar de la casa Demeses, i al senyor Ribot, un fanal de la casa Reverter.

De cintes.—Se les emportaren, dugues en Joan Parladé; dugues en Bartomeu Cusidó; una en Vicens Biosca i una altra en Cárles Gracia.

A la nit va celebrar-se al Centre Industrial un ball en obsequi dels ciclistes forasters, que's va veure concorregudíssim.

El dilluns al matí se va correr la carrera Copa Ajuntament Vendrell, i la carrera Comarcal, simultàneament, fent-se'l circuit Vendrell, Vilanova, Castell, Arbós, Vendrell, en dues voltes per a la Copa i en una per a la Comarcal, 78 i 38 kilòmetres respectivament.

En la primera hi prengueren part 9 corredors, dels quals, 4 se retiraren durant la carrera, i en la segona, 6, retirant-se'n un.

El resultat de la carrera de la Copa, fou el següent:

Primer premi, copa i 50 pessetes: Pasqual Sarvisa, de Barcelona, que empleà 3 h. 14 m. 45 s.

Segon, 25 pessetes; Salvador Marqués, de Barcelona, 3 h. 17 m. 50 s.

Tercer, 15 pessetes: Joseph Fusté, del Masnou, 3 h. 24 m. 21 s.

Quart, un parell de seates ciclistes; Eduard Treserras, de Barcelona, 3 h. 49 m. 3 s.

Quint, un fanal: Enric Vilanova, de Nulles, 3 h. 55 m. 58 s.

Resultat de la carrera Comarcal:

Primer premi, objecte d'art: Josep Mestres, de Bisbal del Penadés, 1 h. 34 m. 0 s.

Segon, objecte d'art: Joan Romagosa, de l'Arbós, 1 h. 43 m. 2 s.

Tercer, un timbre artístic: Joan Masana, de Vendrell, 2 h. 1 m. 0 s.

Quart, una bocina: Joan Pascual, de Bisbal del Penadés, 2 h. 1 m. 3 s.

Quint, un fanal: Manuel Romagosa, de l'Arbós, 2 h. 24 m.

El guanyador de la Copa, montava màquina Peugeot, i'l de la carrera Comarcal, màquina Sanromá.

Després de les carreres foren obsequiats tots els ciclistes amb un vermouth d'honor en el Centre Industrial, de la marca «Mina-Vinyet», cedit per la propietaria senyora Vda. de J. Foix.

A les quatre de la tarda, els excursionistes, molt satisfets dels obsequis i atencions rebuts en nostra vila, empengueren la marxa de retorn a Barcelona.

PEDAL.

XVI Congrés de la Federació Agrícola Catalano-Balear

Amb gran animació i entusiasme, se celebrà a Igualada els dies de la darrera Pasqua, el XVI Congrés de la Federació Agrícola Catalano-Balear, de quines sessions la premsa diària n'ha publicat extenses ressenyes.

En la discussió dels temes hi intervingueren les més sobressortints personalitats que en nostra terra se preocupen dels problemes agrícoles, pronunciant lluminosos informes en la discussió.

Les conclusions que's presentaren a l'aprovació, foren les següents:

Primera. Se té que anar a l'associació amb mutualitat de pensament, de bona fe, de confiança i de responsabilitat material.

Segona. Tenint en compte l'estat actual dels agricultors, i ja que la mutualitat no reglamentaria es practica per tots, en tots els pobles deu funcionar una associació mutualista.

Tercera. Els principals fins de l'associació mutualista han de ser: cimentar el seu crèdit, dedicar-se al préstam i fomentar l'estalvi.

Quarta. Poden adoptar-se els tipus de Raiffeissen (Alemanya), Luzati (Itàlia), o Durand (França), però sempre de responsabilitat limitada.

Quinta. Després que l'Associació tingui ben cimentat el seu crèdit, de apoiar a les demés associacions de perfeccionament. (Cooperatives de producció, Sindicats de venda, Segurs d'animals etc.)

Sisena. Totes aquestes associacions, deuen ésser apoiades en tots els ordres de la vida per una gran entitat financiera.

S'acordà celebrar el congrés de l'any vinent, a la ciutat de Tortosa.

De nostra vila assistí al Congrés una representació de l'Ajuntament i una altra del Sindicat Agrícola. El nom que no hem sabut veure en les llistes d'entitats i Corporacions representades o adherides es el de nostra Cambra Agrícola. Però, cal preguntar: ¿Existeix realment aquesta Corporació? perquè si és que existeixi, ja fa temps que ni fa de l'ofici ni dona senyals de vida, puix d'estar en actuació no's comprén el seu allunyament d'un tant transcendental acte com es un Congrés Agrícola celebrat, com qui diu, a les portes de casa.

Devant l'enigma que enclou la nostra cambra Agrícola, el poble, amb la seva inagotable inventiva, ja fa temps li donà el nom de «Cambra obscura», que no pot ésser més just i encertat per al cas.

Créguins, per haver de fer papers ridícols, valdría més que la disolguessin.

CRONICA

El temps aquesta setmana ha sigut molt variable. Llevat dels dos dies de Pasqua, en que fou primaveral, els restants dies s'han presentat rúfols i emboirats, c'aient a estones alguns ruixims, i fins pluja abundant i persistent, com dijous a la nit.

La Primavera, fins ara, no s'ha donat pas gaire a conèixer.

Una vegada més, i consti que ho fem a pesar nostre, hem de donar compte de noves interrupcions de la llum elèctrica en nostra vila, ocorregudes precisament les nits del diumenge i dilluns de Pasqua. La del diumenge va ésser seria, puix ens quedàrem completament a les fosques desde quarts de nou del vespre, tenint-se que suspendre la funció anunciada en el Teatre, i'l ball del «Centre Industrial» pogué celebrar-se mercès als pocs llums supletoris de gas que s'instal·laren fa poc a les sales d'espectacles i del cafè.

No era un secret per a ningú que la maquinaria de la «Elèctra de Vendrell», al passar de la Societat «Energia Elèctrica de Catalunya» a poder de la «Canadiense», no's trobava en condicions de complir a satisfacció el seu comés, i tothom cregué que fora abandonada i s'hauria utilitzat el motor i'l dinamo de la Canadiense té montats en nostra vila, interín no pogués utilitzar-se la línia general de transmissió de força.

No s'ha fet aixís, i ara, tot esperant que funcioni la línia general, que qui sab quan serà, sufreix la llum interrupcions i ens quedem a lo millor sense fluit de dia i a les fosques a les nits.

El representant de la Companyia Canadiense, per a sincerar an aquesta, ha dirigit una fulla al públic en la qual diu lo que tothom sab, que al possessionar-se del material de la «Elèctra» se va fer càrrec que la deficiència del material, i que la Direcció ha girat una visita i que ha donat ordres terminants per a acabar en breus dies les obres conduents a la utilització del nou material, a fi de posar terme al present estat anòmal.

¿I quan serà això? Perque creguin que'ls consumidors i'l públic comensen ja a cansarse de lo que passa en nostra vila amb la ditxosa electricitat.

Amb l'esplendidesa que acostuma cada any, la Associació de Cortesanas de Maria celebrà dijous la seva festa principal a l'iglesia parroquial, empleant en l'arranjament de l'altar un tal devasall de flors i plantes que'l creuer del temple quedà convertit en un veritable jardí.

Tant als divins oficis del matí, cantats amb orquesta com el Trisagi de la nit, cantat pel cor de senyoretetes de l'Associació amb acompanyament d'harmonium i instruments de corda, hi assistí nombrosa concurrencia, que lloà en gran manera la esplendidesa de la festa i sobre tot la brillant illuminació, en la qual hi feia un paper principalíssim la electricitat.

A la tarda, a causa del temps plujós, tingué de suspendre la professó, la qual se celebrarà demà.

=Voleu fer bona sopa? Gasteu ab el caldo MAGGI les PASTES D'OU que tant pulcrament elabora la casa RIERA d'aquesta vila.

El pendó principal de la processó de Corpus d'enguany, ha sigut confiat al distingit advocat i bon amic particular nostre, don Jaume Palau i Badia.

Donades les grans simpaties amb que compta'l senyor Palau, es de creure que portarà un nombrós i lluit acompanyament.

Ahir morí la virtuosa senyora Magdalena Fontanilles i Calaf, viuda de Ventosa, tia de nostres amics els propietaris de Bonastre Pere i Benigne Fontanilles.

A les distingides filles de la difunta i demés familia donem nostre més sentit pésam per tant sensible pèrdua.

—ELIXIR CALLOL.—Per a la debilitat.

En les sessions d'avui i demà al Cine del Tivoli, farà la seva presentació en aquesta vila l'aplaudit quartet «Els petits Sensorios», fills de la veïna població de Calafell, compost de guitarra, llaut i bandurries.

Anton Ivern (a) Minas
NOU RECADER DE VENDRELL-BARCELONA

Per los encàrrecs:

BARCELONA: VENDRELL:
Rambla de les Flors, 15 Carrer de les Garrofes, 12

Hem rebut el número 3 de la Biblioteca d'autors catalans «Lectura Popular», el qual conté la bonica novel·la *La bofelada*, de l'eximí novel·lista Narcís Oller, acompanyada de la biografia de l'autor i del retrat del mateix, i val no més que 10 céntims.

PIANOS

VENDAS AL COMPUTAT I A PLAÇOS Especialitat en afínacions i reparacions Preus econòmics

PAGÉS Y MARTÍ, Aribau, 36, entr. Barcelona.

Secció Oficial

Plassa Mercat.

Recaudació obtinguda en la Plassa Mercat desde'l dia 10 al 16 del corrent mes: 62'40 ptas.

Caixa de Crèdit y Estalvis de Vendrell

Operacions verificades en aquesta Caixa durant el diumenge

Dia 11 de Maig de 1913

30 imposicions, important. 342' Ptas.
1 reintegros 50' »

Registre Civil.

Inscripcions verificades en aquesta oficina:

NAIXEMENTS: Una nena, filla de Joan Ballvé Solé i de Assumpció Tusquellas Soler; un nen fill de Jaume Rius Martí i de Carme Galofré Francesch.

DEFUNCIONS: Gregori Carreras Salvó, de 75 anys; Magdalena Fontanilles Calaf, de 63 anys.

MATRIMONIS: Joan Mallofré Borrell amb Florencia Güell i Bassa; Josep Rovira Nin amb Maria Recasens Trillas.

IMPRESSA RAMON GERMANY Y NROT.—VENDRELL.

PRESTAMS

Hi ha pera prestar a primera hipoteca, de 5.000 a 50.000 pessetas.

Informarà l'advocat d'aquesta vila D. Francisco Vidal y Socías, carrer de Sant Sebastià, 16, principal.

Se ven la casa núm. 9 de la Plassa Vella

coneguda per «Cal Galán», y un celler situat al carrer de l'Olm. Casa y celler se vendrán junts ó per separat, segons convingui. Informarà en aquesta vila l'Anton Borrell, carrer de Salmerón, número 10.

Venda d'una peça de terra vinya i garrofers en el terme d'Albinyana i partida La Papiola. Informarà el procurador d'aquesta vila JOAN FERRET, carrer de Salmerón, número 19.

Aprement confiter

se'n necessita un en la confiteria i pastisseria de Josep M. Folch, carrer del Dr. Robert, número 2.

Se ven un carret-tartana amb cavall i guarniments

Informaràn en la impremta d'aquest setmanari.

Se venen dugues cases al carrer de Sant Francesc, números 3 i 17, un altre al Passeig de Castellar, número 6, i una pessa de terra de cinc jornals i mitj del país, vinya, olivers i camp, situada en el terme de Santa Oliva i partida Les Pedreres. Per a informes dirigir-se al procurador d'aquest jutjat don Emili Folch.

COMPANIA IMPERIAL REAL PRIVILEGIADA RIUNIONE ADRIATICA DI SICURTA

Fundada en 1838 en Trieste (Austria)

Inscrita según Real Orden de 21 de Noviembre de 1910 para la gestión del ramo de Seguro-vida en el Registro creado en España por la Ley de 14 de Mayo de 1908.

Capital social completamente desembolsado.	Francos	10.500.000
Pólizas-vida en vigor al final del año 1911.		528.414.227
Capitales pagados Seguros-vida durante el mismo año.		10.325.940
Primas-vida.		21.515.844
Total de reservas al final del año 1911.		170.758.882

Los fondos de la sección vida están colocados en valores de primera garantía. Depósito en el Banco de España.

Combinaciones de seguro muy ventajosas. Primas moderadas

Dirección para España: Rambla de Cataluña, núm. 1.—Barcelona

Agente en Vendrell y su partido judicial; José Ferret Bassa, Santa Ana, n.º 21

Se solicitan buenos agentes en las demás poblaciones de la región

Autorizado por la Comisaría general de Seguros, en fecha de 5 de Julio de 1912

Celler de ca'l Botafoc

Santa Anna 17.-VENDRELL

Venda a l'engrós i a la menuda, de vins blancs i negres, vi ranci, moscatell, mistela i vinagre.

Aquesta casa, per a comoditat dels parroquians, serveix a domicili les demandes que excedeixin de deu litres.

Sabatería de Josep Rocías

Successor de Manel Nin (cal Xato)

Poso en coneixement del públic en general d'aquesta vila y sa comarca haverme encarregat del antich y acreditat establiment de Sabateria conegut vulgarment per «cal Xato», devent fer avinent a la antiga clientela de dita casa que a fi de introduir notables millores en la confeccio del calsat a mida, aquet se confeccionará baix el método de «corte» de la casa Durán de Sabadell, poquent assegurar al ensemps una esmerada executio en el treball.

CALSAT COSIT A MIDA == Calsat de tota classe

Salmerón, 43.-Vendrell

Novetats de Carles Altés

Grans i variats assortits en

Genres per a la temporada d'estiu

Preu únic

Sastreria de Joan Boxadós

Successor de Gil Boxadós

Aquesta antiga i acreditada casa se complau en participar a sa numerosa i distingida clientela haver rebut un selecte i elegantíssim assortit de

GENRES PER LA TEMPORADA D'ISTIU

Carrer de Santa Anna, 22.—VENDRELL

Trajos llana novetat de des de 30 pessetes
Especialitat en ermilles fantasía
Elegancia == Esmero == Perfecció

FABRICA DE GUANOS

Primeras materias per abonos

GUANOS ESPECIAIS
pera vinyas y cereals

Anton Trillas

Carrer de Montserrat. - V E N D R E L L

Instalacions de Llum Eléctrica

Fils y flexibles ab coberta de goma vulcanizada
Interruptors, portalámparas, aisladors,
taps-fusibles, tubus aislants y demás material eléctrico
Lámparas filamento metálico y de carbón
Motores asincrónicos trifásicos Commutadors estrella - triángul
Resistencias metálicas
Petits transformadors pera cauteris, etc. etc.

Celestí Barot Sta. Agna, 9, Vendrell

Teléfonos, Bobinas Rhumkosff, etc.

ALERTA ♦ ALERTA ♦ ALERTA

¡Senyors, estalvien diners!

No llenseu les peces de ferro trencades, encara que sien velles sens visitar primerament el **Taller d'en Lluís Calmet** aont s'hi troba instalat el nou aparell de soldadura pel procediment autògen. Ab aquest aparell se poden soldar gran varietat de peces de ferro colat, ferro forjat, acer fus y altres metalls. Aquest gran invent que s'adapta en tota classe de ferros y metalls es el mes modern e important pera soldar les trencadures de peces estranyes.

Taller de Lluís Calmet

Carrer de Sant Sebastià, núm. 29. - Vendrell

Josep Martí (a) Fassi Magatzem de tota mena de materials pera construcció Water-Closets

de les mellors fabricacions del Pais i Extranjer, i grans assortits en inhodoros, sifons, y demás articles per a SANITAT URBANA

Existencies en Cerámica fina i objectes propis per a regalos

Grans existencies de baldoses del pais i baldoses de La Bisbal de Girona
especials per a enrajolats, essent de una gran igualtat tant en lo color com en el tamanyo

Arrimaders, rajoles de tots colors i cintes per a escales

Carrer de Montserrat, números 48 i 50.

Vendrell